Hyland Navigation and Trading Company

S. S. WINNITOBA.

Til St. Andrews Locks á þriðjudögum og fimtudögum, kl. 2 15 á laugardögum, kl. 2 30 e. h.

Til Hyland Park, á mánudögum, þriðjudögum, fimtudögum og föstudögum kl. 8 15 að kvöld.

Farseðlar til St. Andrews Locks $1.00 til parksins 75c; Börn fyrir hálfvirði.

S. S. BONNITOBA.

Fer þrár ferðir á dag kl. 10.15 f. h., 1.45 e. h., og 7.30 e. h.

Á laugardögum og helgidögum aukaferð kl. 4.45 e. h.

Fargjald 50c. Fyrir börn 25c.

RED RIVER OG LAKE WINNIPEG FERÐIR.

Miðvikudaga—Til Selkirk og víðar. Af stað frá Winnipeg kl. 8 e. h., til baka 10.30 um kvöldið.

Föstudag—Til Selkirk, St. Peter og víðar, frá Winnipeg kl. f. h., til baka 7.30 f. h.

Laugardag:—Vikulokaför um Winnipeg vatn. Afstað frá Winnipeg kl. 9 að kvöldi, til baka á mánudagsmorguninn kl. 6. Fargjald:—Til St. Andrews Locks, $1.00; Selkirk, $1.25; St. Peters, $1.50; til ármynnis $2.00; Vikulokaför, $3.00. Skipin leggja frá enda Lusted strætis. Takið Broadway, Fort Rouge eða St. Boniface strætisvagna á norðurleið, og farið af á Euclid Ave.

Skrifstofu talsími M. 248, 13 Bank of Hamilton, Skipsakviartalsími M. 2400

Með því að biðja æfinlega um "T.L. CIGAR," þá ertu viss að fá ágætan vindil.

T.L.

(UNION MADE)

Western Cigar Factory

Thomas Lee, eigandi Winnipeg

Bókalisti.

N. OTTENSON'S, River Park, W'p'g.

Ljóðmæli Páls Jónssonar í bandi	(3)	85
Sama bók (að eins 2 eint.	(3)	60
Jökulrósir		15
Dalarósir	(3)	20
Hamlet	(3)	45
Tíðindi Prestafélagsins í hinu forna Hólaskifti	(2)	15
Grant skipstjóri	(2)	40
Börn óveðursins	(3)	55
Umhverfis jörðina á áttatíu dögum	(3)	60
Blindi maðurinn	(3)	15
Fjórblaðaði smárinn	(3)	10
Kapitola (í II. Bindum)	(3)	1.25
Eggert Ólafsson (B. J.)		15
Jón Ólafssonar Ljóðmæli í skrautbandi	(3)	60
Kristinfræði	(2)	45
Kvæði Hannesar Blöndal	(2)	15
Mannkynssaga (P. M.) í bandi	(5)	85
Mestur í heimi, í b.		15
Prestkosningin, Leikrit, eftir Þ.E., í b.	(3)	30
Ljóðabók M. Markússonar		50
Ritreglur (V. Á), í b.		20
Sundreglur, í b.		15
Verði ljós		15
Vestan hafs og austan, Þrjár sögur eftir E. H., í b.		90
Víkingarnir á Hálogandi eftir H. Ibsen		25
Þorlákur helgi		15
Ofurefli, skálds. (E. H.) í b.		1.50
Ólöf í Ási	(2)	45
Smælingjar, 5 sögur (E. H.), í b.		85
Skemtisögur eftir S. J. Jóhannesson 1907		25
Kvæði eftir sama frá 1905		25
Ljóðmæli eftir sama. (Með mynd höfundarins) frá 1897		25
Safn til sögu og ísl. bókmenta í b., III. bindi og það sem út er komið af því fjórða	(53c)	9.4
Íslendingasaga eftir B. Melsted I. bindi bandi, og það sem út er komið af 2. b.	(25c)	2.85
Lýsing Íslands eftir Þ. Thoroddsen í b.	(16c)	1.90
Fernir fornîslenzkir rímnaflokkar, er Finnur Jónsson gaf út, bandi	(5c)	85
Alþingisstaður hinn forni eftir Sig. Guðmundson, í b. (4c)		90
Um kristnitökuna árið 1000, eftir B. M. Olsen (6c)		90
Íslenzkt fornbréfasafn, 7. bindi innbundið, 3 h. af 8 b.	(1.70)	27.80
Biskupasögur, II. b. innbundið	(42c)	5.15
Landfræðissaga Íslands eftir Þ. Th., 4. b. innbundið	(55c).	7.75
Rithöfunda tal á Íslandi 1400—1882, eftir J. B., í bandi	(7c)	1.00
Upphaf allsherjarríkis á Íslandi eftir K. Maurer, í b.	(7c)	1.15
Auðfræði, e. A. Ól., í bandi	(6c)	1.10
Presta og prófastatal á Íslandi 1869, í b.	(9c	1.25
Norðurlandasaga eftir P. Melsted, í b.	(8c)	1.50
Nýjatestamentið, í vönduðu bandi	(10c)	65
Sama, í ódýru bandi	(8c)	30
Kóralbók P. Guðjónssonar		90
Sama bók í bandi		1.10
Svartfjallasynir	(5)	60
Aldamót (Matt. Joch.)		20
Harpa	(4)	60
Ferðaminningar í bandi,	(5)	90
Bóndinn	"	35
Minningarit (Matt. Joch.)	"	35
Týndi faðirinn	"	35
Nasreddin, í bandi		35
Ljóðmæli J. Þórðarsonar	(3)	45
Ljóðmæli Gestur Pálssou	"	75
Maximi Petrow	(2)	45
Leyni-sambandið	(2)	40
Hinn óttalegi leyndardómr	(2)	50
Sverð og bagall	(2)	30
Waldimer Níhilisti		75
Ljóðmæli M. Joch. I,-V. bd., í skrautb.	(15)	4,00
Afmælisdagar Guðm Finnbogasonar		1.00
Bréf Tómasar Sæmundsson	(4)	75
Sama bók í skrautbandi	(4)	1.15
Íslenzk-ensk orðabók, G. T. Zoega	(10)	1.80
Gegnum brim og boða		90
Ríkisréttindi Íslands		50
Systurnar frá Grænadal		35
Œfintýri handa börnum		30
Vísnakver Páls lögmans Vídalins		1.25
Ljóðmæli Sig. Júl. Jóhannesson		1.00
Sögur frá Alhambra		30
Minningarrit Templara í vönduðu bandi		1.65
Sama bók, í bandi		1.50
Pétur blásturbelgur		10
Jón Arason		0
Skipið sekkur		60
Jóh. M. Bjarnason, Ljóðmæli		55
Maður og Kona		1 25
Fjarða mál		25
Beina mál		10
Oddur Lögmaður		95
Grettis Ljóð.		65
Dular, Smásögur		50
Hinrik Heilráði, Saga		20
Andvari 1911		75
Œfisaga Benjamin Franklins		45
Sögusafn þjóðviljans I—II árg. 35c; III árg. 20c IV árg. 20c; V. árg. 20; VI. 45; VII. 45; VIII. árg. 55; IX. árg. 55; X. árg. 55; XI. árg. 55; XII. árg. 45; XIII. árg. 45; XIV. árg. 55; XV. árg. 30; XVI. árg. 25; XVII. árg. 45; XVIII árg. 55; XIX. árg. 25.		
Alt sögusafn þjóðviljan selt á		$7.00
Eldraunin (Skáldsaga)		50
Vallyes sögur		55
Valdimar munkur		20
Kynlegur þjófur		55
Sagan af starkaði Stórvirkssyni í bandi		50
óbundin		3
Rímur af Sörla sterka í bandi		40
óbundin		30
Myndin af fiskiskipinu		1.10
Bækur söglufélagsins Reykavík;		
Morðbréfabæklingur		1.35
Byskupasögur, 1—6.		1.95
Aldarfarsbók Páls lögmanns Vídalin		45
Tyrkjaránið, I—IV.		2,90
Guðfræðingatal frá 1707— 07		1.10

Bækur Sögufélagsins fá áskrifendur fyrir nærri hálfvirði,—$3.80.

Umboðsmenn mínir í Selkirk eru Dalman bræður.

Þess skal getið viðvíkjandi bandinu á Fornaldarsögunum Norðurlanda, að það er mjög vandað, handbundið skrautband, vel frá gengið eins er með Bréf Tómasar Sæmundssonar.

Tölurnar í svigum tákna burðargjald, er sendi t með pöntunum

Auglýsing í Heimskringlu borgar sig.

Íslands fréttir.

Fjörutíu og tvær konur í Rvík hafa sent út áskorun til íslenzkra kvenna þess efnis, að skjóta saman fé í minningarsjóð, er beri nafn Hannesar Hafsteins, og se uppkominn á 50 ára afmæli hans 4. des. næstk.; sé þetta viðurkenning fyrir happasæl afskifti Hannesar af kvenréttindamálinu. Vöxtum sjóðsins á að verja til að styrkja fátækar stúlkur til náms. Daufar undirtektir hefir þessi áskorun reykvíksku kvennanna hlotið, og álit manna, að ekkert verði úr þessari sjóðmyndun til heiðurs Hannesi, enda margir aðrir barist mikið meir fyrir kvenréttindum en hann og ættu því slíkan minningarsjóð frekar skilið, t. d. Skúli Thóroddsen, er á mörgum undanfarandi þingum hefir verið flutningsmaður aukinna kvenréttinda, og barist fyrir þeim ósleitilega; — en kvennagull hefir Hannes Hafstein jafnan verið, og til þess öðru framar mun áskorunin eiga rót sina að rekja.

— Heimspekispróf hafa tekið við háskólann í Kaupmannahöfn: Sigtryggur Eiríksson með ágætiseinkunn. Skúli Skúlason og Laufey Valdimarsdóttir með I. eink. og Helgi Guðmundsson með II. eink. — Sigurður Sigtryggsson cand. mag. hefir leyst af hendi próf við kennaranámsskeið með I. eink. — Guðjón Samúelsson hefir nýverið tekið mjög gott próf (fyrri hluta) í húsgerðalist við Akademiið, — skorti að eins eitt stig í ágætiseinkunn. — Heimspekisprófi við prestaskólann í Rvík luku 14. júní stúdentarnir: Halldór Hansen, Helgi Skúlason, Jón Ásbjörnsson, Jón Jóhannesson og Þorsteinn Þorsteinsson, allir með einkunninni dável plus. Ennfremur Sig. Sigurðsson með dável minus.

— Skipaður prestur í Grundarþingum er séra Þorsteinn Briem, kapilán í Görðum.

— Enginn fangi var í hegningarhúsinu í Reykjavík 17. júní. Sá síðasti fór þaðan daginn áður. Er þetta fátítt mjög, en því merkilegra, að bera skyldi einmitt upp á þennan dag.

— Aage Meyer Benedictsen, danski rithöfundurinn, sem var á Íslandi um tíma í fyrra, kom til Rvíkur nýverið og ætlar að hafast við um tíma, — hugsar til að viða að efni í bók um Ísland, sem hann hefir á döfinni.

— Eins og kunnugt er, var samskotanefndin búin að ákveða, að setja forsetaminnisvarðann á blett inn fyrir framan Mentaskólann. En almenn óánægja gerði vart við sig út af þeirri ráðstöfun. Nú hefir nefndin séð sig um hönd og ákveðið, að minnisvarðinn skuli settur fyrir framan stjórnarráðshúsið. Þessari ráðstöfun munu flestir kunna vel.

— Brilloin fv. ræðismaður Frakka fór nýverið frá Rvík með verkfræðinga sína til þess að rannsaka Þorlákshöfn, Þjórsárfossa og ýms námalönd þar eystra. Þeir verða að þessu starfi í alt sumar, og er von á nokkrum verkfræðingum í viðbót, að því er sagt er, nú með næstu skipum. Verður væntanlega byrjað á hafnagerð í Þorlákshöfn mjög bráðlega.

— Mýramenn héldu þjóðhátíð 24. júní við Norðurárbrú, sem þann dag var vígð og opnuð til umferðar með mikilli viðhöfn. Fóru þar fram ræðuhöld, söngur, kappsund, glímur, hornablástur og dans. — Margmenni var samankomið.

— Illkynjaðir barnasjukdómar gengu í Reykjavíh um miðjan júní.

— Kirkjublaðið segir þannig frá safnaðarfundi í Reykjavík 'Langt um fleiri krónum var varið til að auglýsa fundinn, en upp hafðist af fundarmönnum. Þegar hæst stóð var kominn hálfur kjósandi af hundraði. Og engu var þó slökt niður þetta laugardagskveld í f.m. Einhver spenningur var á milli þeirra 'gömlu' og 'nýju' um sóknarnefndina, og varð það bræðrabylta í fyrri glímunni, og hafði hvor þeirra 6 atkvæði, er um var kept. Til bragðbætis hafði sóknarnefndin boðið upp á erindi hjá biskupi um kirkjugarða. Var það bæði alment, sem þetta blað hefir áður flutt, og svo gamla ádrepan um kirkjugarðinn hérna í höfuðstaðnum. Ekki kunni ræðumaður þá frá þeim nytjum kirkjugarðsins að segja, að hafður væri til fiskverkunar. En núna, fyrsta þurkdaginn sem kom, varð honum gengið með garðinum vestanverðum og taldi þar 98 grásleppur um endilangan grjótgarðinn'.

— "Dans á eftir." — Allir kannast við þessa tálbeitu, sem margoft hefir verið höfð til þess, að ginna léttúðugt fólk á ólegar samkomur, einkum í útkjálkaþorpum. — Fyrirlestrar af lakasta tagi hafa oft og einatt auglýst "dans á eftir". Það er þá aldrei svo, að ekki komi einhverjir, svona í lestrarlokin, til þess að ná í "seinni blessanina". — Trúðleikarar, sem allir voru orðnir leiðir á, fóru að auglýsa "dans á eftir", — og það "trekti" peninga. — Nú auglýsir forstöðunefnd Jóns Sigurðssonar hátíðahaldsins, að þessi mikla og margþætta minningarhátíð skuli enda með kveldmáltíð og — "dans á eftir"!! — Ég ætlaði varla að trúa mínum eigin augum: Aldarafmæli Jóns Sigurðssonar, iðnaðarsýning Íslands, háskóli Íslands stofnsettur, Bókmentafélag Íslands sameinað og "flutt heim", og svo — "dans á eftir"! — Hvernig væri annars að enda alvarlegt og viðhafnarmikið ættjarðarkvæði á — "beinakerlingar-vísu"? — ('Heggur' í Vísi 15. júní).

MARKET HOTEL

146 Princess St.

á móti markaðnum

P. O'CONNELL, eigandi, WINNIPEG

Beztu vínföng vindlar og aðhlynning góð. Íslenzkur veitingamaður P. S. Anderson, leiðbeinir Íslendingum.

Woodbine Hotel

466 MAIN ST.

Stærsta Billiard Hall í Norðvesturlandinu
Tíu Pool-borð.—Alskonar vín og vindlar
Gisting og fæði: $1.00 á dag og þar yfir

Lennon & Hebb
Eigendur.

JIMMY'S HOTEL

BEZTU VÍN OG VINDLAR.
VÍNVEITARI T.H.FRASER,
ÍSLENDINGUR. : : : : :

James Thorpe, Eigandi

THE DOMINION BANK

HORNI NOTRE DAME AVENUE OG SHERBROOKE STREET

Höfuðstóll uppborgaður: $4,000,000.00
Varasjóður - - - $5,400,000.00

Vér óskum eftir viðskiftum verzlunar manna og ábyrgumst að gefa þeim fullnægju. Sparisjóðsdeild vor er sú stærsta sem nokkur banki hefir í borginni.

Íbúendur þessa hluta borgarinnar óska að skifta við stofnun sem þeir vita að er algerlega trygg. Nafn vort er full-rygging óhlutdrægni. Byrjið spari innlegg fyrir sjálfa yðar, konu yðar og börn.

Phone Garry 3450 **Scott Barlow**, Ráðsmaður.

Vitur maður er varkár með að drekka eingöngu HREINT ÖL. Þér getið jafna reitt yður á

DREWRY'S
REDWOOD LAGER

Það er léttur, freyðandi bjór, gerður eingöngu úr Malt og Hops. Biðjið ætíð um hann.

E. L. DREWRY, Manufacturer, Winnipeg

STRAX

Í DAG er BEZT AÐ GERAST KAUPANDI AÐ HEIMSKRINGLU. — ÞAÐ ER EKKI SEINNA VÆNNA.

MANITOBA

TÆKIFÆRANNA LAND.

Hér skulu taldir að eins fáir þeirra miklu yfirburða, sem Manitoba fylki býður, og sýnt, hversvegna allir þeir, sem óska að bæta lífskjör sín, ættu að taka sér bólfestu innan takmarka þessa fylkis.

TIL BÓNDANS.

Frjósemi jarðvegsins og loftslagið hafa gert Manitoba heimsfræga, sem gróðrarstöð No. 1 hard hveitis. Manitoba býður bændasonum ókeypis búnaðarmentun á búnaðarskóla, sem jafngildir þeim beztu sinnar tegundar á amerikanska meginlandinu.

TIL IÐNAÐAR- OG VERKAMANNA.

Blómgandi framleiðslustofnanir í vorum öðfluga stækkandi borgum, sækjast eftir allskyns handverksmönnum, og borga þeim hæztu gildandi vinnulaun. Algengir verkamenn geta og fengið næga atvinnu með beztu launum. Hér eru yfirgnæfandi atvinnutækifæri fyrir alla.

TIL FJÁRHYGGJENDA.

Manitoba býður gnægð rafafls til framleiðslu og allskyns iðnaðar og verkstæða, með lágu verði; — Frjósamt land; — margvíslegar og ótæmandi auðsuppsprettur frá náttúrunnar hendi; — Ágæt samgöngu og flutningatæki; — Ungir og öðfluga vaxandi bæir og borgir. — Alt þetta býður vitsmunum, auðæfum og framtakssemi óviðjafnanleg tækifæri og starfsarð um fram fylstu vonir. Vér bjóðum öllum að koma og öðlast hluttöku í velsæld vorri og þroskun. — Til frekari upplýsinga, skrifið:

JOS. HARTNEY, 77 York Street, Toronto, Ont.
JOS. BURKE, 178 Logan Avenue, Winnipeg, Man.
A. A. C. LaRIVIERE, 22 Alliance Bldg., Montreal,
J. F. TENNANT, Gretna, Manitoba,

J. J. GOLDEN,
Deputy Minister of Agriculture and Immigration, Winnipeg

strax til herbergis sins, fleygði sér í rúmið og grét. Líkaminn var allur brennandi heitur, kverkarnar þurrar og andardrátturinn erfiður. Um þetta hugsaði hún samt ekkert, hennar eina hugsun var um Granville og vonda manninn, sem hótaði að eyðileggja hann.

Þannig lá hún nokkrar klukkustundir, þjáð af hitasótt, þangað til móðir hennar kom upp að sækja hana. Frú Gildersleeve var lítil kona, kjarklaus og kúguð af hinum ráðríka manni sínum. Þau 23 ár, sem þau voru búin að vera í hjónabandi, hafði maður hennar gert hana að þýkvendi. Hún var enn lagleg kona, en mjög óframfærin og síhrædd við eitt, hvað; samt var Gildersleeve alls ekki vondur við þær mæðgur, hann sá um að þeim liði vel líkamlega, en enga sjálfstæða skoðun máttu þær hafa, — hans skoðanir voru þær einu réttu á heimilinu.

Frúin gekk strax að rúmi dóttur sinnar, þreifaði á enni hennar og kinnum og sagði svo: "Barnið mitt, hvað er að? Kinnar þínar eru logandi heitar. Hver hefir verið hér? Líklega ekki óræstis maðurinn frá London, sem alt af er að kvelja þig?"

"Jú, mamma", svaraði Gwendoline, "og svo sagði hann — hann sagði — nei, ég get ekki sagt þér hvað það var, það var svo voðalegt. En hann er svo vondur, — svo ógurlega vondur, að þú getur naumast skilið það —" meira gat hún ekki sagt, því gráturinn braust út og hún grét sárt og lengi.

"Nú, hvað var það, sem hann sagði þér, góða barnið mitt?" spurði frúin.

"Hann sagði mér — ó, hann sagði mér — nei, ég get ekki sagt þér það, mamma, en hann hótaði að eyðileggja okkur — hótanir hans voru svo hræðilegar. Hann var svo hatursglegur á svip, — það leit út eins og hann hefði komist að einhverju, sem gat eyðilagt okkur. Ó, hann gerði mig svo hrædda, ég hefi

aldrei heyrt neitt eins voðalegt og það, sem hann sagði".

Frú Gildersleeve hopaði á hæl af hræðslu. "Komist að einhverju, sem getur eyðilagt okkur?" sagði hún náföl. "Ó, Gwennie, hvað er það? Sagði hann þér ekki, hvað það væri? Hann er samvizkulaus maður, ávalt að snuðra upp annara leyndarmál, til þess að láta borga sér fyrir áð þegja. Ég skil þetta, — hann ætlar að þvinga okkur til að gefa sér þig fyrir konu. Ó, Gwennie, þetta er viðbjóðslegt. Sagði hann þér ekki, hvaða leyndarmáli hann hefði komist eftir?"

"Nei, hann sagði mér það ekki, hann er of lævis til þess", svaraði ungfrúin. "En ég held það hafi verið eitthvað um Granville. Mamma, ég hefi aldrei sagt þér það, en þú veizt það þó, að ég elska hann. Ég held vissulega, að það hafi verið eitthvað um hann, en ég skildi það ekki. Leyndarmál um einhvern, sem ekki var löglega giftur, eða eitthvað líkt því".

Aftur hrökk frúin við. "Leyndarmál um einhvern, sem ekki var löglega giftur", endurtók hún mjög hægt.

"Já, mama, það var um einhvern, sem ekki var réttur erfingi; hann lét mig lofa því, að minnast ekki á það, en ég get ekki annað. Hann sagði, að við værum á sínu valdi, og hann sagðist skyldi eyðileggja okkur vægðarlaust. Hann var svo heiftarlegur, að ég má ekki um þetta hugsa".

Frúin settist við hliðina á rúminu og sagði: "Það er of seint í kvöld, en á morgun verður faðir þinn að fara til London og finna hann. Við verðum að loka munni hans, hvað sem það kostar"

"Það er gagnslaust, að pabbi fari til London", svaraði Gwendoline. "Hann sagðist strax æda út

á land til að njóta hvíldar sinnar. Á morgun verður hann farinn".

"Farinn, farinn, hvert?" spurði frúin.

"Til Devonshire", svaraði dóttirin.

"Til Devonshire, Gwendoline? Til Devonshire? sagði hann til Deveonshire?"

"Já", svaraði Gwendoline. "Til héraðsins kring um Dartmoor, til einhvers staðar á heiðinni sem hann nefndi Mambury".

"Mambury!"

Hræðslan og kvölin, sem lá í róm móðurinnar, kom Gwendoline til að líta á hana, og sá að hún sat eins og líflaus manneskja. Smátt og smátt jafnaði hún sig þó, og endurtók með sjálfri sér: "Mambury — Mambury —"

"Já, það er nafnið, ég er viss um það", sagði hann. Ég veit ekki, hvað hann átti við, en hann Gwendoline. "Til að leita að sönnunum, sagði ætlaði að finna sannanirnar þar".

Frú Gildersleeve stóð upp og reikaði til dyranna eins og hún gengi í svefni. Hún gat ekkert talað. Gwendoline stóð líka upp og gekk með henni að stigabum, en þar benti móðir hennar henni að fara aftur inn í herbergi sitt. Gwendoline hlýddi því, lagðist aftur upp í rúmið og brast í grát.

Niðri í setstofunni fann frúin mann sinn, hann var að lesa blöðin. "Gilbert", sagði hún hægt. "Hinn svívirðilegi maður, þessi Nevitt, hefir aftur sætt tækifæri til að ná tali af Gwennie, og hann hefir sagt henni, að hann vissi alt og hefði ásett sér að eyðileggja okkur. Hann hefir fengið fregn um giftinguna og fer nú til Mambury til að leita frekari sannana".

Lögmaðurinn varð svo hissa, að hann lét blaðið detta á gólfið, og starði undrandi á konu sína. — "Nevitt veit alt", sagði hann efandi, "hann hefir á-

sett sér að eyðileggja okkur. Og þetta hefir hann sagt Gwendoline. Fara til Mambury. Nei, nei, Minnie, það er ómögulegt. Þú hefir ekki heyrt rétt. Hvað sagði hún? Nefndi hún Mambury?"

"Hún sagði þetta eins og ég hefi sagt þér það", svaraði kona hans. "Hann ætlar að fara til Devonshire, sagði hún, til héraðsins kringum Dartmoor, til að leita upplýsinga — til einhvers staðar á heiðinni, sem hann kallaði Mambury. Þetta voru hennar orð".

Herra Gildersleeve starði á hana með þeim svip, sem hafði komið svo mörgum vitnum til að skjálfa, þegar þau voru fyrir rétti. "Ertu alveg viss um þetta, Minnie? Alveg viss um, að hún sagði Mambury? Alveg viss um, að þú mintir hana ekki á nafnið, eða komst henni til að nefna það með heimskulegri spurningu?"

"Er nokkur ástæða til að ætla, að ég hafi hjálpað henni til að nefna þetta nafn?" svöraði frúin. "Ætti ég að fá henni lykilinn að leyndarmálinu? Hún sagði þetta af sjálfsdáðum, án þess ég bent ég benti henni á það með einu orði, — hún sagði þetta alveg eins og ég endurtók það, — til einhvers staðar á heiðinni, sem hann kallaði Mambury".

Gilbert Gildersleeve blístraði ofurhægt; hann var vanur því, þegar hann var í vanda staddur. Þetta var meðal verstu nýunganna, sem hann gat fengið, þó hann skildi það naumast ennþá. Hann stóð upp og sneri sér að konu sinni, sjáanlega skelkaður.

"Þá veit Gwendoline alt saman", sagði hann og roðnaði. "Þrælmennið! Asninn! Hann hefir hlotið að segja henni alt".

"Ó, nei, Gilbert", svaraði hún og settist, "þó hann sé vondur, getur hann ekki hafa gert það, — minni eigin dóttur. Hann gerði það heldur ekki, ég er viss um það. Hún hefir engan grun um, hvað